

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/164/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811211449
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7811211449.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, za ktorého koná advokát Mgr. Tomáš Kušník, proti žalovanému: I. M., nar. XX.X.XXXX, bytom v S., D.. I.. P. XX, zastúpenému JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 26, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, o 5 189,52 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo 17. mája 2012 č. k. 8C/61/2012-64, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalobca j e p o v i n n ý žalovanému uhradiť trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 377,12 €, ktorú žalobca je povinný zaplatiť advokátke, JUDr. Martine Vnenčákovovej do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením v dôsledku späťvzatia žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia 5 189,52 € s príslušenstvom, konanie zastavil (výrok I.), žalobcu zaviazal žalovanému uhradiť trovy konania v sume 197,36 € (výrok II.), vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.) a rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 304,37 € (výrok IV.).

V odôvodnení konštatoval, že rozhodnutie o trovách konania vychádza z § 146 ods. 2 vety prvej OSP, pretože žalobca zavinil, že došlo k zastaveniu konania, nakoľko zbral žalobu späť, pričom tak neurobil pre správanie žalovaného. S poukazom na tú skutočnosť, že pojednávanie nariadené na deň 17.5.2012 sa neuskutočnilo, pretože v dôsledku späťvzatia žaloby k zastaveniu konania došlo ešte pred jeho začatím, žalovanému v konaní zastúpenému advokátkou, priznal náhradu trov konania len za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia) v sume 189,93 € a režijný paušál 7,43 €, všetko spolu v sume 197,36 €. Trovy spojené s účasťou advokátky na súde v deň zastavenia konania nehodnotil ako účelne vynaložené trovy konania.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal so zreteľom na to, že vedľajší účastník je občianskym združením na ochranu spotrebiteľa, a preto sám zo svojej podstaty musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Spochybnil nutnosť, účelnosť i hospodárnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, vzhľadom aj na tú skutočnosť, že žalovaný je v konaní zastúpený advokátom.

Vrátenie súdneho poplatku cestou príslušného daňového úradu odôvodnil § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien.

Proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi navzájom (výrok II.) podal včas odvolanie žalovaný. Má za to, že uznesenie v napadnutom rozsahu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP], preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobca bude povinný nahradiť mu trovy prvostupňového konania v sume 395,12 €. Argumentuje tým, že jeho advokátka v záujme účelného bránenia jeho záujmov v predmetnom súdnom konaní urobila viacero právnych úkonov, o ktorých dôkazy sa nachádzajú v spise a pred rozhodnutím o zastavení konania uplatnila nárok na náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré boli preukázateľne poskytnuté a možno ich hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania, potrebné na bránenie práva žalovaného. Ide o prevzatie a prípravu zastúpenia a o písomné podanie vo veci samej celkovo v sume 395,12 € aj s režijným paušálom. Neuplatňovala odmenu za úkon právnej služby spojený s účasťou na pojednávaní 17.5.2012, hoci aj náhrada týchto trov by mu patrila.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom rozsahu potvrdil a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Napriek odvolaniu žalovaného z napadnutého rozhodnutia súdu vyplýva, že žalovaný si náhradu trov konania uplatnil za účasť na pojednávaní, ktoré sa nekonalo, preto túto účasť na súde nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy. Žalobca zároveň podotkol, že žiadne vyjadrenie žalovaného (žiadne jeho písomné podanie) mu nebolo doručené.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas na to oprávnená osoba proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu (§ 212 ods. 1, 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Citované zákonné ustanovenie ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej.

Preto pokiaľ žalobca vzal žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanému (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP). V posudzovanej veci žalobca žalobu vzal späť bez uvedenia konkrétneho dôvodu, ktorý ho k tomuto procesnému kroku viedol, avšak jednoznačne sa tak nestalo pre správanie sa žalovaného, ktorý sa proti žalobe bránil tým, že sa dovolal premlčania žalobou uplatneného nároku. Žalobca teda späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania, preto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je povinný žalovanému uhradiť trovy konania.

Základnou otázkou pri rozhodnutí o náhrade trov vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia advokátom v danej veci je to, aké úkony právnej služby boli advokátom žalovaného vykonané a či so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany tieto úkony sú alebo nie sú účelne vynaloženými trovami.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa žalobcu zaviazal zaplatiť k rukám advokátky žalovaného trovy konania v sume 197,36 € za jeden úkon právnej služby - prípravu a prevzatie zastúpenia.

Z obsahu spisu však vyplýva, že advokátka žalovaného potom, čo ju žalovaný dňa 18.4.2012 splnomocnil, aby ho vo veci zastupovala, súdu prvého stupňa 3.5.2012 doručila vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom okrem iného sa dovolala premlčania celého žalobou uplatneného nároku. Toto vyjadrenie podľa doručky nachádzajúcej sa v spise, bolo 14.5.2012 doručené zástupcovi žalobcu. Žalobca sa k nemu aj písomne vyjadril (podanie z 27.4.2012 na č. I. 53) s tým, že ho považoval za vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci.

Advokátka žalovaného počas konania pred súdom dňa 17.5.2012 navrhla rozhodnúť o trovách konania, titulom ich náhrady uplatnila 2 úkony právnej služby - „prevzatie a príprava zastúpenia - 1 x 189,93 € a režijný paušál - 7,43 €, spolu 395,12 €.“ Vychádzajúc z obsahu zápisnice spísanej dňa 17.5.2012

advokátka žalovaného teda neuplatnila odmenu za konanie na súde v deň 17.5.2012 tak ako to vyplýva z napadnutého uznesenia. V dôsledku zjavne nedostatočnej protokolácie prednesu advokátky žalovaného nie je možné dospieť k takémuto záveru. So zreteľom na skutočnosť, že advokátka uplatnila náhradu trov konania nesporne za 2 úkony právnej služby, a to za situácie, keď vychádzajúc z obsahu spisu je nespochybniteľné, že v mene žalovaného v predmetnej veci skutočne a účelne urobila písomné podanie vo veci samej (č. I. 51), v ktorom prezentovala procesnú obranu žalovaného proti uplatnenej žalobe, odvolací súd dospel k záveru, že žalovanému patrí náhrada trov konania za toto písomné vyjadrenie k žalobe.

Žalovanému preto patrí náhrada trov pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v podobe odmeny v súlade s § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za uplatnené 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd (vyjadrenie k návrhu zo dňa 3.5.2012). Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 5 189,52 € základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 180,93 € a režijný paušál 7,63 €, za dva úkony potom spolu 377,12 € (§ 9 ods. 1, § 10 ods. 2 a § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky).

Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 220 OSP zmenil uznesenie v napadnutom rozsahu tak ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Žalobca navrhol rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 OSP). Odvolací súd v podstatnej časti úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovaný ich náhradu neuplatnil (§ 224 ods. 1 za použitia § 142 ods. 3 OSP a § 151 ods. 1 OSP).

Toto uznesenie senát Krajského súdu v Košiciach prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.